

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl předsedkyní senátu dne 15. dubna 2020 v trestní věci **odsouzeného R. J.**, nar. XXXX, bytem XXXX,

o přerušení výkonu trestu odnětí svobody

takto:

Podle § 325 odst. 1 trestního řádu per analogiam se odsouzenému R. J., nar. XXXX v XXXX, **přerušuje** výkon trestu odnětí svobody v trvání 4 let a 6 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2014 č. j. 42 T 8/2013-2033 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 16. 9. 2014 sp. zn. 7 To 60/2014, a to do dne 30. 4. 2021.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2014 č. j. 42 T 8/2013-2033 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 16. 9. 2014 sp. zn. 7 To 60/2014 byl R. J. uznán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku. Za spáchání této trestné činnosti mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 4 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem. Uložený trest odsouzený R. J. vykonával v době od 18. 11. 2014 do 9. 3. 2016, kdy bylo rozhodnuto usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 53 Nt 103/2016-87 o přerušení výkonu trestu odnětí svobody do 9. 5. 2016. Opětovně byl odsouzenému výkon trestu odnětí svobody přerušen do dne 25. 11. 2016, a to usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 7. 6. 2016 č. j. 53 Nt 103/2016-167. Dalším usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 14. 11. 2016 č. j. 53 Nt 113/2016-85 byl R. J. výkon tohoto nepodmíněného trestu odnětí svobody přerušen, a to do dne 25. 11. 2017.
2. Naposled bylo o přerušení výkonu trestu odnětí svobody rozhodnuto usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 8. 5. 2018 č. j. 40 Nt 127/2017-81, které nabylo právní moci dne 12. 6. 2018. Výkon trestu byl odsouzenému R. J. přerušen do dne 30. 4. 2020.
3. Odsouzený R. J. podal opětovně u zdejšího soudu žádost o další prodloužení přerušení výkonu trestu odnětí svobody, a to dne 20. 3. 2020 (č. l. 194). V této žádosti, podané prostřednictvím svého obhájce, odsouzený poukázal na svůj nadále velmi špatný zdravotní stav, který také doložil rozsáhlou odpovídající zdravotnickou dokumentací, včetně příslušných znaleckých posudků, které byly zpracovány na základě jeho žádosti. Odsouzený dále uvedl, že jeho zdravotní stav je aktuálně komplikován výraznou hrozbou a omezeními spojenými s epidemií viru SARS-COV-2, neboť průběh případné virové infekce tohoto typu by u něj mohl mít závažnější, život ohrožující průběh. Vzhledem ke svým chronickým onemocněním je osobou indikovanou jako náchylnější k závažnému průběhu nemoci a měl by tedy dodržovat řadu preventivních opatření, aby případné nákaze tímto virem zabránil. V podmínkách výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody je, podle jeho názoru, prakticky nemožné, aby taková hygienická omezení dodržoval, a proto je aktuálně výkon trestu pro něj výrazně rizikový, resp. nemožný.

4. Kompletní zdravotnickou dokumentaci, připojenou k žádosti odsouzeného o prodloužení přerušení výkonu trestu odnětí svobody (č. l. 200-319), předložil soud Generálnímu ředitelství Vězeňské služby ČR, Ústřední lékařské komisi, s žádostí o posouzení aktuálního zdravotního stavu odsouzeného, jakož i k posouzení možností zajistit odsouzenému odpovídající lékařskou péči v podmínkách výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, aniž by existovalo nebezpečí zásadního zhoršení jeho zdravotního stavu a v konečném důsledku ohrožení jeho života. Ze zprávy, kterou poskytl dne 2. 4. 2020 ředitel OZS GR VS ČR (č. l. 323) bylo zjištěno, že na podkladě podrobných lékařských zpráv o aktuálním zdravotním stavu odsouzeného musí OZS GR VS ČR konstatovat, že je sice schopna zajistit ve spolupráci s mimorezortními klinickými pracovišti odpovídající lékařskou péči, avšak nebezpečí zásadního zhoršení zdravotního stavu odsouzeného, dokonce s možností ohrožení jeho života již nelze v tomto případě s jistotou vyloučit. Navíc v současné době, za aktuálního stavu pandemie onemocnění COVID-19 nezbývá než konstatovat, že kapacitní možnosti poskytovatelů zdravotních služeb, jak ambulantních, tak lůžkových musely být výrazně omezeny. Vězeňská služba ČR proto nemůže garantovat zajištění bezodkladného a včasného vyšetření odsouzeného mimovězeňskými poskytovateli zdravotní služby. Zpracovatel tohoto stanoviska současně upozornil na skutečnost, že lůžková kapacita vězeňské služby je, v souladu s odbornými doporučeními platnými pro všechny poskytovatele zdravotních služeb, vyčleněna pro potřeby hospitalizací pacientů s COVID-19 a tím i k řešení neodkladné péče. V závěru zprávy je uvedeno, že vězeňské prostředí je z epidemiologického hlediska vysoce rizikové a je proto žádoucí omezit pohyb do věznice i z věznice na naprosté minimum. I nově nastupující odsouzení, u nichž by bylo nutné zajistit vyšetření a péči u mimovězeňských poskytovatelů zdravotních služeb, představují značné riziko šíření zmiňovaného infekčního onemocnění ve věznicích. S ohledem na aktuální zdravotní stav odsouzeného, tyto podmínky i současnou epidemiologickou situaci v ČR, doporučuje Zdravotní služba Generálního ředitelství Vězeňské služby ČR prodloužit přerušení výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody odsouzenému R. J., a to nejméně o šest měsíců.
5. Podle § 325 odst. 1 trestního řádu je-li odsouzený, na němž se vykonává trest odnětí svobody, stížen těžkou nemocí, může předseda senátu výkon trestu na potřebnou dobu přerušit.
6. Na základě shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žádost odsouzeného je důvodná. Podrobnými lékařskými zprávami byl prokázán aktuální zdravotní stav odsouzeného, který prokazatelně trpí onemocněním, které lze považovat za tzv. těžkou nemoc ve smyslu ustanovení § 325 odst. 1 trestního řádu. Jedná se o nemoc v důsledku, které hrozí odsouzenému bezprostřední nebezpečí smrti. V současné době, jak bylo prokázáno stanoviskem Generálního ředitelství Vězeňské služby ČR, nelze odsouzenému v podmínkách výkonu trestu odnětí svobody, ani v podmínkách mimovězeňských poskytovatelů zdravotních služeb zajistit odpovídající lékařskou péči bez toho, že by došlo k ohrožení života odsouzeného, trpícího tímto těžkým onemocněním. Podle názoru soudu jsou tedy jednoznačně splněny podmínky ustanovení § 325 odst. 1 trestního řádu pro další přerušení výkonu trestu odnětí svobody. Aktuálně nelze objektivně předjímat, v jakém časovém horizontu pomine na území ČR nouzový stav, t.j. kdy pandemie koronaviru COVID-19 buď zcela pomine nebo bude zásadním způsobem pod kontrolou příslušných orgánů. Soud proto rozhodl o přerušení výkonu trestu odsouzeného na dobu 12 měsíců od posledního přerušení, tj. do 30. 4. 2021. Již ze zprávy, kterou poskytlo Generální ředitelství Vězeňské služby ČR (č. l. 323) vyplývá, že současná epidemiologická situace vyžaduje přerušení výkonu trestu odsouzeného na dobu minimálně šesti měsíců. Z důvodů procesní ekonomie rozhodl soud stanovit lhůtu dalšího přerušení výkonu trestu na jeden rok.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost do tří dnů ode dne oznámení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Brno 15. dubna 2020

JUDr. Jaroslava Bartošová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová